

**Lag
om ändring i skadeståndslagen (1972: 207);**

SFS 1989:926

Utkom från trycket
den 15 december 1989

utfärdad den 7 december 1989.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om skadeståndslagen (1972: 207)²

dels att 3 kap. 3–5 §§ skall upphöra att gälla,
dels att 3 kap. 7 § skall ha följande lydelse.

3 kap.

7 § Talan om ersättning enligt 2 § får ej föras med anledning av beslut av riksdagen eller regeringen eller av högsta domstolen, regeringsrätten eller försäkringsöverdomstolen, om icke beslutet upphävts eller ändrats. Sådan talan får ej heller föras med anledning av beslut av lägre myndighet, vilket efter överklagande prövats av regeringen, högsta domstolen, regeringsrätten eller försäkringsöverdomstolen utan att beslutet upphävts eller ändrats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Severin Blomstrand
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 1989/90: 42, LU10, rskr. 50.

² Lagen omtryckt 1975: 404.

